SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 16. julija 2009 *

V združenih zadevah C-202/08 P in C-208/08 P,

zaradi dveh pritožb na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vloženih 8. in 16. maja 2008,

American Clothing Associates NV, s sedežem v Evergemu (Belgija), ki jo zastopajo P. Maeyaert, N. Clarembeaux in C. De Keersmaeker, odvetniki,

pritožnik,

druga stranka v postopku je

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa A. Folliard-Monguiral, zastopnik,

tožena stranka na prvi stopnji (C-202/08 P),

* Jezik postopka: francoščina.

in

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa A. Folliard-Monguiral, zastopnik,

pritožnik,

druga stranka v postopku je

American Clothing Associates NV, s sedežem v Evergemu (Belgija), ki jo zastopajo P. Maeyaert, N. Clarembeaux in C. De Keersmaeker, odvetniki,

tožeča stranka na prvi stopnji (C-208/08 P),

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, A. Tizzano, A. Borg Barthet (poročevalec), E. Levits in J.-J. Kasel, sodniki,

generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. marca 2009,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 12. maja 2009

izreka naslednjo

Sodbo

1 Družba American Clothing Associates NV (v nadaljevanju: American Clothing) in Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) s pritožbama predlagata razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 28. februarja 2008 v zadevi American Clothing Associates proti UUNT (upodobitev javorjevega lista) (T-215/06, ZOdl., str. II-303, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je Sodišče prve stopnje delno razveljavilo odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. maja 2006 (zadeva R 1463/2005-1), s katero je bila zavrnjena zahteva za registracijo znaka, ki upodablja javorjev list, kot znamke Skupnosti (v nadaljevanju: sporna odločba).

Pravni okvir

2 Člen 7(1) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 3288/94 z dne

22. decembra 1994 (UL L 349, str. 83, v nadaljevanju: Uredba št. 40/94), naslovljen „Absolutni razlogi za zavrnitev“, določa:

„1. Kot znamka se ne registrirajo:

[…]

(h) znamke, za katere ni bilo izdano dovoljenje pristojnih organov in morajo biti zavrnjene na podlagi člena 6ter Pariške konvencije;

(i) znamke, ki vsebujejo znamenja, embleme ali grbe, ki niso zajeti v členu 6ter Pariške konvencije in ki imajo poseben javni pomen, razen če so pristojni organi zanje izdali dovoljenje za registracijo.

[…]“

3 Člen 29(1) Uredbe št. 40/94 določa, da „[o]seba, ki je pravilno vložila prijavo znamke v ali za katerokoli državo članico Pariške konvencije ali Sporazuma o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije, ali njegovi pravni nasledniki imajo ob vložitvi prijave znamke Skupnosti za isto znamko glede blaga ali storitev, ki so enake ali zajete v tistih, za katere je vložena prijava, prednostno pravico v obdobju šestih mesecev od dneva vložitve prve prijave.“

4 V skladu s členom 38(2) navedene uredbe, „[č]e znamka vsebuje element, ki ni razlikovalen, in če bi vključitev omenjenega elementa v znamko povzročila dvome glede obsega varstva znamke, lahko Urad kot pogoj za registracijo omenjene znamke zahteva, naj prijavitelj navede, da odklanja vsako izključno pravico do takšnega elementa. […]“

5 Členi 1, 6, 6ter, 6sexies in 7 Konvencije za varstvo industrijske lastnine, ki je bila podpisana v Parizu 20. marca 1883 in nazadnje revidirana v Stockholmu 14. julija 1967 ter spremenjena 28. septembra 1979 (Zbirka pogodb Združenih narodov, zv. 828, št. 11851, str. 305, v nadaljevanju: Pariška konvencija), določajo:

„1. člen

[…]

2) Predmet varstva industrijske lastnine so patenti, uporabni modeli, industrijski vzorci ali modeli, tovarniške ali trgovske znamke, storitvene znamke, trgovsko ime in trgovske označbe ali ime izvora ter zatiranje nelojalne konkurence.

[…]

6. člen

1) Pogoje za prijavljanje in registracijo tovarniških ali trgovskih znamk določi vsaka država [unije, ki jo sestavljajo države, za katere velja Pariška konvencija,] s svojo nacionalno zakonodajo.

[…]

6.ter člen

1) a) Države unije se strinjajo, da bodo, kadar ni dovoljenja pristojnih oblasti, zavrnile ali razveljavile registracijo ter s priložnostmi sredstvi prepovedale, da se kot tovarniške ali trgovske znamke ali njihovi sestavni deli uporabljajo grbi, zastave in drugi državni emblemi držav unije, uradni znaki in punci za kontrolo in garancijo, ki so jih one sprejele, kakor tudi sleherno posnemanje v heraldičnem pogledu.

b) Določbe zgornje točke a) prihajajo v poštev tudi za grbe, zastave in druge embleme, okrajšave ali imena mednarodnih meddržavnih organizacij, katerih članice so ena ali več držav unije, izvzemši grbe, zastave in druge embleme, okrajšave ali imena, ki so že bili predmet veljavnih mednarodnih sporazumov za zagotovitev njihovega varstva.

c) Nobena država unije ni dolžna uporabiti določbe iz zgornje točke b) v škodo nosilcev dobronamerno pridobljenih pravic pred uveljavitvijo te konvencije v njej. Države unije niso dolžne uporabiti te določbe, kadar uporaba ali registracija iz zgornje točke a) ni takšne narave, da bi javnosti vsiljevala misel, da je med zadevno organizacijo in grbi, zastavami, emblemi, okrajšavami ali imenom kakšna zveza, oziroma kadar ni verjetno, da je ta uporaba ali ta registracija takšna, da utegne javnost spraviti v zmoto glede obstoja kakšne zveze med uporabnikom in organizacijo.

[…]

3) a) Da bi bile te določbe aplicirane, so države unije privolile pošiljati druga drugi po Mednarodnem uradu seznam državnih emblemov, uradnih znakov in puncev za kontrolo in garancijo, ki jih želijo ali jih bodo želele neomejeno ali z določenimi omejitvami postaviti pod varstvo tega člena, kakor tudi vse njegove poznejše spremembe. Vsaka država unije bo dala javnosti pravočasno na razpolago poslane sezname.

To sporočilo pa ni obvezno, kadar gre za državne zastave.

[…]

[…]

6.sexies člen

Države unije se zavezujejo, da bodo varovale storitvene znamke. One niso obvezne predvideti registracijo teh znamk.

7. člen

Narava proizvoda, na katerem mora biti tovarniška ali trgovska znamka, ne sme biti v nobenem primeru ovira za njeno registracijo."

6 Člen 16 Pogodbe o pravu znamk, sklenjene 27. oktobra 1994 v Ženevi, določa, da „[v]saka pogodbenica registrira storitvene znamke in zanje uporablja določbe Pariške konvencije, ki se nanašajo na blagovne znamke."

Dejansko stanje spora

7 Družba American Clothing je 23. julija 2002 na podlagi Uredbe št. 40/94 pri UUNT vložila prijavo znamke Skupnosti.

8 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija in ki je sestavljena iz podobe javorjevega lista ter skupine črk „RW“ pod to podobo, je natisnjena spodaj:

9 Proizvodi in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 18, 25 in 40 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen (v nadaljevanju: Nicejski aranžma), in ustrezajo naslednjim opisom:

– „Usnje in imitacije usnja, izdelki iz teh snovi, ki jih ne obsegajo drugi razredi; živalske kože; kovčki in potovalne torbe; dežniki, sončniki in sprehajalne palice; biči, konjska zaprega in sedlarski izdelki“ (razred 18);

– „Oblačila, obutev, pokrivala“ (razred 25), in

– „Krojaštvo (izdelovanje oblek po meri), prepariranje in nagačenje živali; knjigovezništvo, obdelava kož, obdelovanje usnja, strojenje krzna, obdelava blaga (tekstil); razvijanje fotografskih filmov in izdelava fotografij; tesarska dela; stiskanje sadja; mletje žita; obdelovanje in kaljenje kovin“ (razred 40).

10 Preizkuševalec je z odločbo z dne 7. oktobra 2005 zavrnil registracijo prijavljene znamke za vse zadevne proizvode in storitve na podlagi člena 7(1)(h) Uredbe št. 40/94, ker bi lahko navedena znamka v javnosti vzbudila vtis, da obstaja povezava med njo in Kanado, saj je javorjev list v prijavljeni znamki posnemanje emblema Kanade.

11 Ta emblem, kot izhaja iz sporočila Mednarodnega urada Svetovne organizacije za intelektualno lastnino (WIPO) z dne 1. februarja 1967 državam podpisnicam Pariške konvencije in baze podatkov pri organizaciji WIPO, je natisnjen v nadaljevanju:

12 Družba American Clothing je 6. decembra 2005 na podlagi členov od 57 do 62 Uredbe št. 40/94 vložila pritožbo zoper odločbo preizkuševalca.

13 Prvi odbor za pritožbe UUNT je s sporno odločbo zavrnil pritožbo družbe American Clothing in potrdil odločbo preizkuševalca.

Tožba pred Sodiščem prve stopnje in izpodbijana sodba

14 Družba American Clothing je v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 8. avgusta 2006 vložila tožbo zoper sporno odločbo in pri tem navedla en sam tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 7(1)(h) Uredbe št. 40/94.

15 Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo razveljavilo sporno odločbo v delu, v katerem se ta nanaša na registracijo prijavljene znamke za storitve iz razreda 40 v smislu Nicejskega aranžmaja, ker se člen 6ter(1)(a) Pariške konvencije, na katerega neposredno napotuje člen 7(1)(h) Uredbe št. 40/94, ne uporablja za storitvene znamke.

16 Sodišče prve stopnje je namreč zavrnilo široko razlago člena 6ter Pariške konvencije in posledično pravno utemeljitev zavrnitve registracije storitvene znamke kot znamke Skupnosti na podlagi navedenega člena 7(1)(h). V tej zvezi je v točki 31 izpodbijane sodbe med drugim spomnilo, da je bila prav zaradi razširitve varstva, ki je s Pariško konvencijo zagotovljeno znamkam proizvodov, na storitvene znamke, v člen 16 Pogodbe o pravu znamk, sprejete v Ženevi 27. oktobra 1994, vnesena posebna določba. Vendar Evropska skupnost navedene pogodbe ni ratificirala.

17 Sodišče prve stopnje je poleg tega v točki 32 izpodbijane sodbe presodilo, da se je zakonodajalec Skupnosti ob razmeroma nedavnem sprejetju Uredbe št. 40/94 v njeni prvotni različici zavedal pomena storitvenih znamk v sodobni trgovini in bi zato lahko varstvo, zagotovljeno državnim emblemom s členom 6ter Pariške konvencije, razširil tudi na to kategorijo znamk. Ker pa se navedenemu zakonodajalcu ni zdelo potrebno tako razširiti področja uporabe upoštevnih določb, je Sodišče prve stopnje presodilo, da ni treba, da ga sodišče Skupnosti nadomesti in uporabi razlago *contra legem* navedenih določb, katerih pomen je povsem jasen.

18 V preostalem je Sodišče prve stopnje zavrnilo tožbo in ugotovilo, da je odbor za pritožbe pravilno zavrnil registracijo prijavljene znamke za proizvode iz razredov 18 in 25 v smislu Nicejskega aranžmaja.

19 Sodišče prve stopnje je, da je prišlo do tega sklepa, v točki 65 izpodbijane sodbe med drugim ugotovilo, da je treba za presojo sestavljene znamke z vidika člena 6ter Pariške konvencije upoštevati vsakega od delov navedene znamke in da za preprečitev registracije zadevne znamke, ne glede na splošno dojemanje te znamke, zadostuje, da je eden od teh delov državni emblem ali njegovo posnemanje „v heraldičnem pogledu“.

20 Sodišče prve stopnje je nato v zvezi z javorjevim listom iz prijavljene znamke v točki 72 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se je treba pri primerjavi „v heraldičnem pogledu“ v smislu člena 6ter Pariške konvencije med znakom navedene znamke in državnim emblemom sklicevati na heraldični opis zadevnega emblema, in ne na morebitni geometrični opis istega emblema, ki naj bi bil po naravi precej podrobnejši. V točki 75 navedene sodbe je ugotovilo, da bo kljub majhni razliki zadevna javnost v Skupnosti, in sicer povprečen potrošnik, ki so mu namenjeni proizvodi za vsakdanjo rabo, ki jih označuje prijavljena znamka, dojemala to znamko predvsem kot posnemanje kanadskega emblema.

21 Sodišče prve stopnje je poleg tega v točki 77 izpodbijane sodbe spomnilo, da uporaba člena 6ter(1)(a) Pariške konvencije ni odvisna od tega, ali obstaja možnost zmote zadevne javnosti glede porekla proizvodov, označenih s prijavljeno znamko, ali od obstoja povezave med imetnikom te znamke in državo, katere emblem je prikazan v navedeni znamki. Sodišče prve stopnje je v točki 81 iste sodbe dalje menilo, da domnevni ugled prijavljene znamke prav tako ni pomemben.

22 Sodišče prve stopnje je v zvezi z upoštevanjem prejšnjih nacionalnih registracij znamk, ki so enake ali primerljive z znamko, za katero se zahteva registracija, v točki 84 izpodbijane sodbe spomnilo, da UUNT in po potrebi sodišča Skupnosti ne zavezuje odločba, sprejeta v državi članici, ali celo tretji državi, ki priznava, da je ta znak ali podobne znake mogoče registrirati kot nacionalno znamko. Sodišče prve stopnje je glede domnevno manj omejevalne prakse kanadskega urada za intelektualno lastnino v točki 85 izpodbijane sodbe ugotovilo, da tožeča stranka ni niti dokazala niti nedvoumno potrdila, da je dobila dovoljenje pristojnih kanadskih organov za registracijo znamke, ki je enaka prijavljeni znamki.

Predlogi strank v pritožbenem postopku

23 Družba American Clothing v zadevi C-202/08 P predlaga Sodišču, naj:

– razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je Sodišče prve stopnje odločilo, da prvi odbor za pritožbe UUNT ni kršil člena 7(1)(h) Uredbe št. 40/94 s tem, da je sprejel sporno odločbo v delu, v katerem se ta nanaša na registracijo prijavljene znamke za proizvode iz razredov 18 v smislu Nicejskega aranžmaja, in sicer „[u]snje in imitacije usnja, izdelki iz teh snovi, ki jih ne obsegajo drugi razredi; živalske kože; kovčki in potovalne torbe; dežniki, sončniki in sprehajalne palice; biči, konjska zaprega in sedlarski izdelki“ ter 25 v smislu navedenega aranžmaja, in sicer „[o]blačila, obutev, pokrivala“, in

– UUNT naloži plačilo stroškov.

24 UUNT Sodišču v navedeni zadevi predlaga, naj:

– pritožbo zavrne in

– družbi American Clothing naloži plačilo stroškov.

25 UUNT v zadevi C-208/08 P predlaga Sodišču, naj:

– razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je Sodišče prve stopnje odločilo, da se člen 7(1)(h) Uredbe št. 40/94 ne uporablja za znamke, ki označujejo storitve, in

– družbi American Clothing naloži plačilo stroškov.

26 Družba American Clothing v navedeni zadevi predlaga Sodišču, naj:

– potrdi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je ugotovljeno, da se člen 7(1)(h) Uredbe št. 40/94 in člen 6ter Pariške konvencije ne uporabljata za storitvene znamke, in

– UUNT naloži plačilo stroškov.

Pritožbi

27 Po opredelitvi strank in generalnega pravobranilca sta bili s sklepom predsednika Sodišča z dne 11. februarja 2009 zadevi C-202/08 P in C-208/08 P zaradi medsebojne povezanosti na podlagi člena 43 Poslovnika združeni za pisni in ustni postopek ter za sodbo.

Zadeva C-202/08 P

Trditve strank

28 Družba American Clothing Sodišču prve stopnje očita, da je napačno uporabilo pravo pri uporabi razlogov za zavrnitev registracije znamke na podlagi člena 7(1)(h) Uredbe št. 40/94 in člena 6ter(1)(a) Pariške konvencije.

29 Ta družba trdi, da Sodišče prve stopnje ni upoštevalo pomena bistvene funkcije državnega emblema za presojo obsega njegovega varstva. Varstvo, ki je zagotovljeno takšnemu emblemu, naj bi namreč moralo biti omejeno na primere, v katerih bi lahko bile njegove bistvene funkcije prizadete. Zavrnitev registracije takšnega emblema kot znamke ali elementa znamke je mogoče utemeljiti le, če lahko uporaba znamke ali njenega elementa škoduje simbolom identitete ali suverenosti države, na katere se ta

emblem nanaša. Državni emblemi naj bi tako bili, tako kot znamke in označbe porekla, zaščiteni znaki, za katere po analogiji veljajo enaka merila varstva.

30 Družba American Clothing trdi, da je namen varovanja državnih emblemov v skladu s členom 6ter(1)(a) Pariške konvencije zaščititi te embleme pred podobnimi drugimi znaki na jasno opredeljenem področju, in sicer pri posnemanju „v heraldičnem pogledu“. V nasprotju s tem, kar naj bi Sodišče prve stopnje navedlo v točki 71 izpodbijane sodbe, namen izraza „posnemanje v heraldičnem pogledu“ ni varovanje simbola kot takega, ampak natančno določene umetniške interpretacije ali posebnega grafičnega dela, ki izhaja iz izvajanja pravil o heraldiki. Če emblem nima oziroma ima le malo heraldičnih značilnosti, ga tako ne bi bilo mogoče posnemati v smislu navedene določbe.

31 Razlaga Sodišča prve stopnje v izpodbijani sodbi naj bi posledično vzpostavila skoraj absoluten monopol držav nad znaki, ki imajo le malo heraldičnih značilnosti, in tako povzročila, da teh znakov ni mogoče uporabiti kot elemente znamk. Dejansko naj bi veliko število registriranih znamk vsebovalo znake, ki so registrirani kot državni emblem, tako kot na primer irski deteljin list.

32 Družba American Clothing nazadnje trdi, da naj Sodišče prve stopnje ne bi upoštevalo pomena nekaterih okoliščin obravnavane zadeve. Tako naj v točkah 64 in 65 izpodbijane sodbe ne bi upoštevalo celotnega vtisa, ki ga ustvarja znamka, saj je menilo, da je ta vtis popolnoma nepomemben, kadar gre za registracijo znamke, ki jo sestavlja državni emblem ali njegovo posnemanje v heraldičnem pogledu. Družba American Clothing prav tako poudarja, da se zdi, da člen 6ter Pariške konvencije ne nasprotuje temu, da bi bila sestavljena znamka, ki vsebuje emblem, predmet registracije, ki bi jo spremljal „disclaimer“ (izjava o odklonitvi, v nadaljevanju: odklonitev), kot jo določa člen 38 Uredbe št. 40/94, s katero prijavitelj navede, da odklanja izključno pravico do določenega elementa znamke. To naj bi bilo poleg tega v skladu s prakso kanadskega urada za intelektualno lastnino, ki naj bi dovolil registracijo znamk z javorjevim listom z enajstimi vrhovi pod pogojem, da se glede njih predloži „odklonitev“. Sodišče prve stopnje naj bi v obravnavani zadevi izkrivilo dejstva, ker je zanikalo obstoj te prakse navedenega urada, zlasti v zvezi z zahtevo po takšni

„odklonitvi“ glede znamke, na katero se nanaša ta postopek in glede katere naj bi bila registracija pozneje opuščena zaradi drugih razlogov.

33 Družba American Clothing dodaja, da naj UUNT tako ne bi smel varovati državnih emblemov strožje, kot to počnejo zadevne državne članice. Sodišče prve stopnje naj bi moralo bolj upoštevati prakso UUNT in drugih nacionalnih uradov na tem področju. Družba American Clothing trdi, da v običajnih razmerah uporabe javnost ne bi zaznala manj poudarjenih heraldičnih značilnosti, kot v primeru prijavljene znamke, saj bi videla bolj okrasni element kot pa navezovanje na državni emblem. Takšne heraldične značilnosti naj bi bile poleg tega v drugih znakih, ki se pogosto uporabljajo kot znamke.

34 UUNT najprej opozarja, da je Sodišče v okviru pritožbe omejeno na pravna vprašanja in da je zato vprašanje, ali je upodobitev javorjevega lista v zahtevi za registracijo zadevne znamke v heraldičnem pogledu posnemanje emblema Kanade, ugotavljanje dejanskega stanja, ki ni predmet nadzora Sodišča.

35 UUNT zavrača vse trditve družbe American Clothing, ki se nanašajo na zahtevo glede škodovanja bistvenim funkcijam državnih emblemov. V nasprotju s spori med razlikovalnimi znaki se, po mnenju UUNT, za zavrnitev registracije znamke ne zahteva, da se dokaže „povezava“ med imetnikom znamke in države, katere emblem se posnema, saj bistvena funkcija državnega emblema ni zagotavljanje trgovskega izvora proizvoda in storitev. Varstvo, ki je zagotovljeno državnemu emblemu, naj bi bilo absolutno v tem smislu, da naj ne bi bilo odvisno od vprašanja, ali emblem, ki se posnema v znamki, javnost zaznava kot razlikovalen ali okrasen element.

36 Zaradi istega razloga naj ne bi bilo potrebe po presoji prijavljene znamke v celoti, ki jo je zahtevala družba American Clothing. Možnost „odklonitve“, kot jo določa člen 38(2)

Uredbe št. 40/94, naj se ne bi uporabljala, kadar se sporni element znamke izpodbija iz drugega razloga, kot je pomanjkanje razlikovalnega učinka.

37 Sodišče prve stopnje naj bi poleg tega pravilno menilo, da je treba posnemanje v heraldičnem pogledu presoditi bolj glede na heraldični opis emblema kot pa na njegov geometrični in grafični opis. Heraldični opis emblema naj bi namreč predstavljal več kot le geometrični in grafični opis, ker se lahko natančna grafična upodobitev spreminja, ne da bi se pri tem spreminjale heraldične značilnosti simbola. Člen 6ter(1)(a) Pariške konvencije naj bi potrjeval, da varstvo emblemov ni omejeno na njihovo grafično upodobitev, saj naj bi se v skladu z navedeno določbo raztezalo na vsako posnemanje „v heraldičnem pogledu“. Obseg varstva emblema naj prav tako ne bi bil odvisen od njegovih bolj ali manj poudarjenih heraldičnih značilnostih, saj mora biti na primer emblem Japonske upravičen do istega varstva kot emblem, ki je bolj dodelan. UUNT poudarja, da naj bi bil heraldični opis emblema Kanade s strani Sodišča prve stopnje v celoti presoja dejstev, ki naj ne bi bila predmet nadzora Sodišča.

38 UUNT v zvezi z dejanskim stanjem trdi, da Sodišče prve stopnje v obravnavani zadevi ni izkrivilo dejstev s tem, da ni upoštevalo prakse kanadskega urada za intelektualno lastnino, ampak je le ugotovilo, da navajana dejstva niso bila dokazana. UUNT in sodišču Skupnosti naj ne bi bilo treba upoštevati nacionalne prakse na podlagi zakonskih določb, ki ne ustrezajo tistim v Uredbi št. 40/94, in člen 6ter Pariške konvencije naj poleg tega ne bi napotoval na pravo ali prakso države porekla varovanega emblema. Tudi če je UUNT podobne znamke pomotoma registriral, bi moralo načelo zakonitosti prevladati nad načelom enakega obravnavanja. V zvezi z okoliščinami uporabe navaja, da se te, ne glede na to, da se lahko spreminjajo, ne bi smele upoštevati, saj je treba, ne glede na kakršno koli okoliščino uporabe, preveriti, ali prijavljena znamka vsebuje posnemanje državnega emblema.

Presoja Sodišča

39 V zvezi s trditvijo, da naj Sodišče prve stopnje ne bi upoštevalo pomena bistvene funkcije državnega emblema za določitev obsega njegovega varstva, je treba še enkrat presoditi to bistveno funkcijo in Skupnostno ter mednarodno ureditev, ki se uporabljata za državne embleme, in jih primerjati s tistimi, ki se nanašajo na znamke.

40 Generalni pravobranilec je v točkah od 59 do 63 sklepnih predlogov poudaril nekatere od bistvenih funkcij, ki jih lahko ima državni emblem. Med drugim je treba poudariti funkciji identificiranja države in predstavljanja njene suverenosti ter celovitosti. Bistvena funkcija znamke pa je zagotoviti potrošniku ali končnemu uporabniku identiteto porekla označenega proizvoda ali storitve, tako da mu omogoča brez možne zmede razlikovati ta proizvod ali storitev od tistih, ki imajo drugo poreklo (glej zlasti sodbi z dne 29. septembra 1998 v zadevi Canon, C-39/97, Recueil, str. I-5507, točka 28, in z dne 6. oktobra 2005 v zadevi Medion, C-120/04, ZOdl., str. I-8551, točka 23).

41 Da bi namreč znamka lahko imela bistveno vlogo v sistemu neizkrivljene konkurence, ki ga Pogodba ES skuša vzpostaviti in ohranjati, mora zagotavljati, da so bili vsi proizvodi ali storitve, ki jih označuje, proizvedeni oziroma opravljene pod nadzorom enega podjetja, ki je odgovorno za njihovo kakovost (glej zlasti sodbi z dne 23. maja 1978 v zadevi Hoffmann-La Roche, 102/77, Recueil, str. 1139, točka 7, in z dne 18. junija 2002 v zadevi Philips, C-299/99, Recueil, str. I-5475, točka 30).

42 Ta razlika med bistvenimi funkcijami znamk in državnih emblemov se izraža tudi v njihovi različni obravnavi v pravu Skupnosti in v mednarodnem pravu.

43 Tako člen 6 Uredbe št. 40/94 določa načelo pridobitve znamke z registracijo, medtem ko države v skladu s členom 6ter(3)(a) Pariške konvencije Mednarodnemu uradu WIPO zgolj sporočajo seznam emblemov, ki jih je treba zaščititi, in takšno obvestilo ni obvezno za državne zastave. V zvezi z znamkami velja načelo varstva glede določenih razredov proizvodov in storitev, medtem ko emblemi, nasprotno, uživajo splošno varstvo ne glede na to, za kaj se želijo uporabljati. Poleg tega se emblemi, v nasprotju z znamkami, ne morejo razglasiti za nične in pravice njihovega imetnika se ne morejo razveljaviti. Povrhu tega njihovo varstvo ni časovno omejeno. Številnih vidikov v zvezi z varstvom znamk torej ni mogoče uporabiti za varstvo državnih emblemov.

44 Enako velja za obstoj verjetnosti zmede, ki se, čeprav je poseben pogoj varstva znamke v primeru podobnosti med znamko in znakom ter med blagom oziroma storitvami (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Medion, točka 24; ter sodbi z dne 10. aprila 2008 v zadevi Adidas in Adidas Benelux, C-102/07, ZOdl., str. I-2439, točka 28, in z dne 12. junija 2008 v zadevi O2 Holdings & O2 (UK), C-533/06, ZOdl., str. I-4231, točka 47), ne zahteva za varstvo emblema, saj se člen 6ter(1)(a) Pariške konvencije nanj nikakor ne sklicuje.

45 Prav tako je treba ugotoviti, da iz člena 6ter(1)(c), druga poved, Pariške konvencije izhaja, da varstvo državnih emblemov ni pogojeno s tem, da javnost meni, da obstaja zveza med znamko, za katero se zahteva registracija, in emblemom. V primeru emblemov mednarodnih organizacij namreč navedena določba dovoljuje registracijo in uporabo znamke, če ta ne more javnosti spraviti v zmoto glede obstoja zveze med uporabnikom znamke in organizacijo. Iz tega izhaja, da v preostalih primerih, in sicer v primerih v zvezi z državnimi emblemi, ta možnost ne obstaja in torej ni treba preverjati obstoja takšne zveze.

46 Zato je treba zavrniti trditve družbe American Clothing, ki se nanašajo na učinek bistvene funkcije državnega emblema na presojo obsega njegovega varstva in na uporabo, po analogiji, enakih meril za varstvo, kot se nanašajo na znamke.

47 V zvezi s trditvami, ki jih je družba American Clothing predložila glede razlage izraza „sleherno posnemanje v heraldičnem pogledu“ iz člena 6ter(1)(a) Pariške konvencije, je treba najprej poudariti, da navedena določba prepoveduje registracijo in uporabo državnega emblema ne samo kot znamke, temveč tudi kot njenega elementa. Varstvo, ki je zagotovljeno emblemom, je torej tudi v tej zvezi zelo široko. Poleg tega zadnji del te določbe prav tako zagotavlja širše varstvo državnih emblemov, saj poleg natančne kopije emblema prepoveduje tudi njegovo posnemanje.

48 Vendar pa se prepoved posnemanja emblema nanaša le na njegovo posnemanje v heraldičnem pogledu, in sicer tisto, ki vključuje heraldične značilnosti, s katerimi se emblem razlikuje od drugih znakov. Tako se varstvo proti kakršnemu koli posnemanju v heraldičnem pogledu ne nanaša na podobo samo po sebi, temveč na njen heraldični izraz. Zato je treba, da bi se ugotovilo, ali znamka vsebuje posnemanje v heraldičnem pogledu, presoditi heraldični opis zadevnega emblema.

49 Iz tega sledi, da trditve družbe American Clothing, da bi bilo treba upoštevati geometrični opis emblema, ni mogoče sprejeti. Prvič, takšna razlaga bi bila v nasprotju s pristopom, navedenim v točki 47 te sodbe, s katerim se emblemu zagotavlja široko varstvo, saj bi grafični opis, ki je po naravi zelo natančen, pri najmanjši razliki med obema opisoma vodil k zavrnitvi varstva emblema iz člena 6ter(1)(a) Pariške konvencije. Drugič, primer grafične usklajenosti z emblemom, ki je uporabljen v znamki, je že predmet prvega dela te določbe, tako da je treba izraz „sleherno posnemanje v heraldičnem pogledu“ razumeti kot dodaten obseg.

50 Za znamko, ki ne upodablja natančno državnega emblema, bi se tako lahko kljub temu uporabil člen 6ter(1)(a) Pariške konvencije, kadar jo zadevna javnost, v obravnavanem primeru povprečen potrošnik, zaznava kot posnemanje takšnega emblema.

51 Vendar pa je treba v zvezi z izrazom „posnemanje v heraldičnem pogledu“ iz navedene določbe pojasniti, da vsake razlike med znamko, za katero se zahteva registracija, in državnim emblemom, ki jo odkrije strokovnjak za heraldiko, povprečni potrošnik ne bo nujno zaznal in bo lahko, kljub razlikam na ravni določenih heraldičnih podrobnosti, v znamki videl posnemanje zadevnega emblema.

52 Poleg tega so v heraldičnem opisu emblema, na katerega se je treba opreti, da bi se ugotovilo, ali gre za posnemanje v heraldičnem pogledu v smislu člena 6ter(1)(a) Pariške konvencije, običajno le nekateri opisni elementi, ne da bi bile nujno obravnavane podrobnosti umetniške interpretacije. Sodišče prve stopnje torej ni napačno uporabilo prava s tem, da je ugotovilo, da bi lahko obstajalo več umetniških interpretacij istega emblema na podlagi istega heraldičnega opisa.

53 Vendar pa heraldični opis emblema s strani Sodišča prve stopnje v obravnavani zadevi in presoja vprašanja, ali je prijavljena znamka vsebovala posnemanje v heraldičnem pogledu, sama po sebi nista predmet nadzora Sodišča. Pritožba je namreč v skladu s členom 225(1) ES in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča omejena na pravna vprašanja. Sodišče prve stopnje je torej edino pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevnih dejstev ter presojo dokazov. Presoja teh dejstev in dokazov, razen ob njihovem izkrivljanju, zato ni pravno vprašanje, ki je kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (glej zlasti sodbi z dne 19. septembra 2002 v zadevi DKV proti UUNT, C-104/00 P, Recueil, str. I-7561, točka 22, in z dne 22. junija 2006 v zadevi Storck proti UUNT, C-25/05 P, ZOdl., str. I-5719, točka 40).

54 Nekatere trditve družbe American Clothing glede upoštevnosti nekaterih okoliščin obravnavane zadeve, zlasti v zvezi z zaznavanjem javnosti – v običajnih razmerah uporabe znamke – javorjevega lista kot okrasa in v zvezi z domnevno privolitvijo kanadskega urada za intelektualno lastnino, da se registrira znamka, ki je enaka zadevni znamki in ki jo spremlja „odklonitev“, se ne nanašajo na pravna vprašanja in zato ne spadajo v pristojnost Sodišča.

55 Res je, da družba American Clothing trdi, da so bila v zvezi s to zadnjo trditvijo izkrivljena dejstva. Vendar je treba ugotoviti, da ni dokazala, kako naj bi Sodišče prve stopnje izkrivilo dejstva, temveč se je omejila le na trditev, da je Sodišče prve stopnje zanikalo obstoj prakse kanadskega urada za intelektualno lastnino. Sodišče prve stopnje v točki 85 izpodbijane sodbe ni zanikalo obstoja te prakse, temveč je zgolj ugotovilo, da družba American Clothing ni dokazala, da navedeni urad ni ugovarjal glede prisotnosti javorjevega lista, ko je presojal zahtevo za registracijo znamke, ki je enaka prijavljeni znamki.

56 Zato je treba vse zgoraj navedene očitke, s katerimi se želita izpodbiti ugotovitev in presoja dejstev s strani Sodišče prve stopnje, razglasiti za nedopustne.

57 V zvezi z očitki, da Sodišče prve stopnje ni upoštevalo prakse UUNT in drugih nacionalnih uradov na področju emblemov, je treba po eni strani, v zvezi z UUNT, poudariti, da se odločbe odborov za pritožbe o registraciji znaka kot znamke Skupnosti v skladu z Uredbo št. 40/94 sprejemajo na podlagi izvrševanja omejenih pooblastil, in ne pravice do prostega preudarka. Zato se mora zakonitost odločb odborov za pritožbe presojati zgolj na podlagi te uredbe, kot jo razlaga sodišče Skupnosti, in ne na podlagi njihove predhodne prakse odločanja (sodbi z dne 15. septembra 2005 v zadevi BioID proti UUNT, C-37/03 P, ZOdl., str. I-7975, točka 47, in z dne 12. januarja 2006 v zadevi Deutsche SiSi-Werke proti UUNT, C-173/04 P, ZOdl., str. I-551, točka 48).

58 Po drugi strani je treba v zvezi s prejšnjimi nacionalnimi registracijami, ki jih navaja družba American Clothing, spomniti, da je ureditev Skupnosti za znamke samostojen sistem, ki ga sestavlja skupek pravil in ki zasleduje posebne cilje, pri čemer je uporaba tega sistema neodvisna od slehernega nacionalnega sistema. Zato se to, ali je znak mogoče registrirati kot znamko Skupnosti, lahko presoja samo na podlagi upoštevnih predpisov Skupnosti, kot jih razlaga sodišče Skupnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 17. julija 2008 v zadevi L&D proti UUNT, C-488/06 P, ZOdl., str. I-5725, točka 58). Zato UUNT in po potrebi sodišča Skupnosti ne zavezuje odločba, ki je bila sprejeta v državi članici, ali celo tretji državi, in v skladu s katero je ta znak mogoče registrirati kot nacionalno znamko. Iste ugotovitve veljajo *a fortiori* za registracije drugih znamk kot prijavljene v obravnavanem primeru.

59 Nazadnje, kot je bilo opozorjeno v točki 47 te sodbe, se člen 6ter(1)(a) Pariške konvencije ne uporablja samo za znamke, ampak tudi za elemente znamk, ki povzemajo ali posnemajo državne embleme. Zato za zavrnitev registracije kot znamke Skupnosti zadostuje, da le en element prijavljene znamke predstavlja takšen emblem ali njegovo posnemanje. Ker je Sodišče prve stopnje presodilo, da je bil z javorjevim listom, upodobljenim v prijavljeni znamki, v heraldičnem pogledu posneman emblem Kanade, mu torej ni bilo več treba presoditi celotnega vtisa, ki ga ustvarja znamka, saj člen 6ter (1)(a) Pariške konvencije ne zahteva, naj se upošteva celotna znamka.

60 Iz vsega navedenega je razvidno, da Sodišče prve stopnje ni kršilo določb člena 7(1)(h) Uredbe št. 40/94 in člena 6ter(1)(a) Pariške konvencije s tem, da je zavrnilo tožbo zoper sporno odločbo, v delu katere je bila zavrnjena registracija prijavljene znamke za proizvode iz razredov 18 in 25 v smislu Nicejskega aranžmaja.

61 Zato je treba pritožbo, ki jo je v zadevi C-202/08 P vložila družba American Clothing, zavrniti.

Zadeva C-208/08 P

Trditve strank

62 UUNT predlaga Sodišču delno razveljavitev izpodbijane sodbe v delu, v katerem je bilo zavrnjeno, da se člen 7(1)(h) Uredbe št. 40/94 in člen 6ter Pariške konvencije uporabljata za znamke, ki označujejo storitve.

63 Po mnenju UUNT je za pravilno razlago člena 6ter Pariške konvencije treba upoštevati duh celotne navedene konvencije. Sodišče prve stopnje naj bi z jezikovno razlago ter zunaj konteksta člena 6ter Pariške konvencije napačno ugotovilo, da se niti ta določba niti člen 7(1)(h) Uredbe št. 40/94 ne uporabljata za zahteve za registracijo znamk, ki označujejo storitve.

64 UUNT trdi, da v nasprotju s tem, kar je ugotovilo Sodišče prve stopnje, namen zakonodajalca Skupnosti ni bil, da bi bila s Pariško konvencijo uvedena diskriminacija med znamkami proizvodov in storitvenimi znamkami, tako kot tudi izhaja iz člena 29(1) Uredbe št. 40/94.

65 Poleg tega je treba po mnenju UUNT člen 16 Pogodbe o pravu znamk, sklenjene 27. oktobra 1994 v Ženevi, razumeti tako, da pojasnjuje člen 6ter Pariške konvencije, vendar brez širitve njegovega področja uporabe.

66 UUNT trdi, da naj bi Sodišče s sodbo z dne 22. novembra 2007 v zadevi Nieto Nuño (C-328/06, ZOdl., str. I-10093) vsaj implicitno priznalo, da so s Pariško konvencijo enako obravnavane znamke proizvodov in storitvene znamke.

67 Družba American Clothing trdi, da je člen 6ter Pariške konvencije popolnoma jasen in nedvoumen, ker se nanaša le na tovarniške ali trgovske znamke, in ne na storitvene znamke. Poleg tega naj bi takšno razlago potrjevali teorija in poročila Stalnega odbora za pravo industrijskih znamk, vzorcev in modelov ter geografskih označb pri WIPO.

68 Dejstvo, da bi storitvena znamka lahko bila „nedvomno znana" v smislu člena 6bis Pariške konvencije, naj nikakor ne bi pomenilo, da se besedilo te določbe nanaša tudi na storitvene znamke. Poleg tega naj bi bilo vprašanje v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Nieto Nuño, omejeno na geografski obseg poznanosti prejšnje znamke in naj se ne bi nanašalo na razlago člena 6bis Pariške konvencije v zvezi s storitvenimi znamkami. Sodišče prve stopnje naj bi poleg tega že ugotovilo, da se navedeni člen 6bis nanaša le na znamke za proizvode (sodbi z dne 11. julija 2007 v zadevi Mühlens proti UUNT, T-263/03, točka 54, in v zadevi Mühlens proti UUNT, T-28/04, točka 59).

69 Družba American Clothing v zvezi z vključitvijo člena 6sexies v Pariško konvencijo leta 1958 meni, da ta določba v obravnavani zadevi nikakor ni upoštevna, ker ne vpliva na člen 6ter iste konvencije. Besedilo in zgodovina Lizbonskega akta – pogodbe, s katero je bila spremenjena Pariška konvencija in ki je bila podpisana 31. oktobra 1958 – naj bi potrjevala, da zelo ambiciozno stališče o splošni izenačitvi storitvenih in tovarniških ali trgovskih znamk v celotni konvenciji ni bilo sprejeto.

70 Družba American Clothing v zvezi s členom 16 Pogodbe o pravu znamk, sklenjene 27. oktobra 1994 v Ženevi, trdi, da te Skupnost še ni ratificirala in da naj ta določba, v nasprotju s tem, kar trdi UUNT, ne bi bila namenjena pojasnilu člena 6ter Pariške konvencije, ampak k njegovi dopolnitvi z razširitvijo varstva, zagotovljenega znamkam za proizvode, na storitvene znamke. Takšno razumevanje naj bi potrjevali teorija in pripravljalna dela navedene pogodbe.

Presoja Sodišča

71 V zvezi z zavrnitvijo Sodišča prve stopnje, da uporabi člen 7(1)(h) Uredbe št. 40/94 za storitvene znamke, je treba najprej preučiti Pariško konvencijo, ob upoštevanju njenega člena 6ter, na katerega napotuje člen 7 Uredbe št. 40/94.

72 Kot je poudaril generalni pravobranilec v točkah od 104 do 107 sklepnih predlogov, določa Pariška konvencija minimalno raven varstva za elemente, ki spadajo na njeno področje uporabe, in hkrati dopušča državam pogodbenicam konvencije, da svobodno razširijo področje varstva. Zato tudi če, kot trdi družba American Clothing, Pariška konvencija ne zavezuje držav pogodbenic k registraciji storitvenih znamk in se določbe te konvencije ne uporabljajo za te znamke, pa lahko navedene države kljub temu takšno uporabo določijo enostransko. Kot izhaja iz dokumenta organizacije WIPO, ki ga Sodišče prve stopnje navaja v točki 31 izpodbijane sodbe, člen 6ter Pariške konvencije „ne zavezuje držav pogodbenic Pariške konvencije, da zavrnejo ali razveljavijo registracijo in prepovejo uporabo državnih simbolov ali drugih uradnih znakov kot storitvenih znamk ali elementov storitvenih znamk. Države to vseeno lahko storijo […]“.

73 Zato navedeni člen 6ter pušča državam pogodbenicam svobodno presojo glede primernosti razširitve varstva, zagotovljenega znamkam proizvodov, na storitvene znamke. Konvencija s tem navedenim državam ne nalaga razlikovanja med tema vrstama znamk.

74 Zato je treba presoditi, ali je zakonodajalec Skupnosti nameraval izvrševati to pristojnost in razširiti varstvo, ki je na podlagi konvencije zagotovljeno znamkam proizvodov, na storitvene znamke.

75 V zvezi s tem je treba poudariti, kot je v točki 111 sklepnih predlogov navedel generalni pravobranilec, da celota upoštevnih določb prava Skupnosti načeloma ne razlikuje med znamkami proizvodov in storitvenimi znamkami.

76 Poleg tega zgolj dejstvo, da nekatere določbe Uredbe št. 40/94 omejujejo njeno področje uporabe, kot člen 7(1)(e), (j) in (k) v zvezi z absolutnimi razlogi za zavrnitev registracije – ker se v njem določena omejitev vendar nanaša le na določene vrste proizvodov – ne more zadostovati za izpodbijanje ugotovitve, da se določbe navedene uredbe v celoti uporabljajo brez razlikovanja za znamke proizvodov in storitvene znamke.

77 Takšna ugotovitev mora veljati za člen 7(1)(h) Uredbe št. 40/94, v katerem ni nobene izrecne omejitve glede znamk, na katere se nanaša. Te razlage ni mogoče izpodbiti zgolj z dejstvom, da zadevna določba napotuje na Pariško konvencijo. Namen tega napotila je namreč le, da se opredeli vrsta znakov, ki jih je treba zavrniti, in ne omejitev področja uporabe določbe.

78 Zato je treba, kot v večini primerov absolutnih razlogov za zavrnitev iz člena 7(1) Uredbe št. 40/94, zavrniti registracijo znamke, ne glede na to, ali je ta zahtevana za proizvode ali storitve, kadar je podan eden od razlogov za zavrnitev, določenih v členu 6ter Pariške konvencije.

79 To razlago točke (h) člena 7(1) Uredbe št. 40/94 poleg tega podpira točka (i) navedenega člena 7(1), ki se nanaša na področje, ki je analogno področju navedene točke (h), in sicer se nanaša na znamke, ki vsebujejo znamenja, embleme ali grbe, ki niso zajeti v členu 6ter Pariške konvencije.

80 Člen 7(1)(i) Uredbe št. 40/94 se namreč uporablja brez razlikovanja za znamke proizvodov in storitvene znamke, tako da bi se zavrnitev registracije lahko na primer nanašala na storitveno znamko, ki vsebuje znamenje. Nikjer ni navedeno, zakaj bi se takšna registracija zavrnila za storitveno znamko, ki vsebuje znamenje, in ne za storitveno znamko, ki vsebuje državno zastavo. Če je zakonodajalec Skupnosti torej želel znamenjem in grbom zagotoviti takšno varstvo, je treba predpostavljati, da je še toliko bolj imel tudi namen zagotoviti najmanj tako široko varstvo grbom, zastavam in drugim emblemom držav ali mednarodnih meddržavnih organizacij. Tako se ne zdi verjetno, da bi zakonodajalec Skupnosti želel ponudniku storitev dopustiti uporabo znamke, ki vsebuje nacionalno zastavo, medtem ko bi sočasno prepovedal takšno uporabo glede znamenj, kot so na primer znamenja športnega društva.

81 Iz tega sledi, da je Sodišče prve stopnje napačno ugotovilo, da je bil s sporno odločbo, s katero se je zavrnila registracija prijavljene znamke za storitve iz razreda 40 v smislu Nicejskega aranžmaja, kršen člen 7(1)(h) Uredbe št. 40/94.

82 Ob upoštevanju zgornjih ugotovitev je treba pritožbi, ki jo je v zadevi C-208/08 P vložil UUNT, ugoditi in razveljaviti izpodbijano sodbo v delu, v katerem razveljavlja sporno odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT v zvezi z registracijo prijavljene znamke za storitve iz razreda 40 v smislu Nicejskega aranžmaja.

83 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča lahko Sodišče v primeru razveljavitve odločitve Sodišča prve stopnje bodisi samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, bodisi vrne zadevo v razsojanje Sodišču prve stopnje.

84 Sodišče v obravnavani zadevi meni, da ima na voljo vse potrebne podatke za vsebinsko odločitev o zadevi.

85 Ker namreč razlikovanje Sodišča prve stopnje med znamkami proizvodov in storitvenimi znamkami pri uporabi člena 7(1)(h) Uredbe št. 40/94 ni bilo utemeljeno, je treba ugotoviti, da se je lahko iz razlogov, navedenih v točkah od 39 do 61 te sodbe v zvezi s proizvodi iz razredov 18 in 25 v smislu Nicejskega aranžmaja, registracija znamke pravilno zavrnila tudi v zvezi s storitvami iz razreda 40 navedenega aranžmaja.

86 V teh okoliščinah je treba tožbo, ki jo je pri Sodišču prve stopnje vložila družba American Clothing, zavrniti kot neutemeljeno v delu, v katerem se je nanašala na zavrnitev registracije prijavljene znamke za storitve iz navedenega razreda 40.

Stroški

87 V skladu s členom 69(2) Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je UUNT v zadevi C-202/08 P in v zadevi C-208/08 P predlagal, naj se družbi American Clothing naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi predlogi v navedenih zadevah ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. **Pritožba, ki jo je v zadevi C-202/08 P vložila družba American Clothing Associates NV, se zavrne.**

2. **Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 28. februarja 2008 v zadevi American Clothing Associates proti UUNT (T-215/06) se razveljavi**

v delu, v katerem razveljavlja odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 4. maja 2006 (zadeva R-1463/2005-1), s katero je bila zavrnjena zahteva za registracijo znaka, ki upodablja javorjev list, kot znamke Skupnosti.

3. Tožba, ki jo je v zadevi T-215/06 vložila družba American Clothing Associates NV, se zavrne.

4. Družbi American Clothing Associates NV se naloži plačilo stroškov v zadevah C-202/08 P in C-208/08 P.

Podpisi